

PRO COSTA BRAVA

Quan em disposava per escriure unes quartel·les referent al tema, avui tant en boga, de la valorització de la nostra «Costa Brava», em vingué a les mans un número de *El Día Gráfico* en què l'autor de *Glosas del día* fent un comentari a l'article de Josep Plà, tractant del mateix assumpte, es desfà en grans elogis de l'assumpte, però gairebé tot ho decanta a la part de la bucòlica, parlant molt de grans i confortables hotels, amb plats a la provençal, *boullabaise* de Marsella i bullabesa de Barcelona, i de si convé instal·lar-hi la cuina catalana, la francesa o la italiana; sembla però que al final convé en que totes les cuines són bones i que el millor seria establir-hi el que en diu ell cuina mediterrànea.

Francament no trobo tampoc que això sigui una manera de valoritzar la Costa Brava, em plau molt més l'idea d'En Manuel Brunel i la de molts altres que van per un cantó molt més enlairat i digne de tot elogi.

El pràctic, el positiu, l'eficient, seria que tot seguit s'ordenés un aixecament de plànols per a continuar la carretera en els llocs en que no n'hi ha i que aquesta recorregués tots els bells indrets de la Costa, des de Blanes a Port-Bou, amb un bon nombre de senyals indicadores dels paratges més interessants. El restant, el del bateig de cales, el dels hotels ben confortables, el de les grans torres i el dels niuets humans, ja vindrien després, sortirien com per encant com els bolets en el bosc, si bé hi caldria una mà ordenadora per a donar al conjunt l'harmonia i unitat de l'art.

Si es desitja encara més modernitats, més confort, més grandiositat, podrien les companyies ferroviàries estendre per aquests indrets llurs camins de ferro construint aquelles miniatures d'estacions, on més que grans panys de paret, hi